

Matthias Claudius,

Abendlied

Matthias Claudi-
us,

Vespera kanto

*tradukita de Otto
Bonte*

Matthias Claudius,

Vespera kanto

*tradukita de Adolf
Burkhardt*Matthias Claudi-
us,

Vespera kanto

*tradukita de Joa-
chim Gießner*

1. Der Mond ist aufgegan-
gen,
Die goldnen Sternlein pran-
gen
Am Himmel hell und klar;
Der Wald steht schwarz
und schweiget,
Und aus den Wiesen steigt
Der weisse Nebel wunder-
bar.

1. La luno jam le-
viĝis,
Steletoj ekheliĝis,
Ravante homojn
nin;
Silentas la arbaro
Kaj super la kam-
paro
Nebulo pala levas
sin.

1. Leviĝas luno; hele
orpompas surĉiele
la steloj al l'okul'.
Arbaro mute revas;
el la herbej' sin levas
mirinde blanka la ne-
bul'

1. La luno jam le-
viĝis,
steletoj ekheliĝis,
ravante homojn nin.
Silentas la arbaro
kaj super la kam-
paro
nebulo pala levas
sin.

Wie ist die Welt so stille
Und in der Dämmerung
Hülle
So traulich und so hold!
Als eine stille Kammer,
Wo ihr des Tages Jammer
Verschlafen und vergessen
sollt.

2. Ho, mondo la
kvieta,
Kaj kiel ŝajnas eta
Krepuska en ko-
vril';
Por ke vi en
ĉambreto
Samkiel infaneto
Senzorge dormu en
lulil'.

2. Ripozas mont' kaj
valo
sub la krepusk-vualo
trankvile kvazaŭ lag'.
Por vi jen la permeso
fordormi en forgeso
la malbonaĵojn de la
tag'.

2. Neniu vento blo-
vas,
la mond' ne plu sin
movas
sub paca, klara lun'.
Nun petu noktan
benon,
de l'tago la
ĉagrenon
dormantaj vi forge-
su nun.

2. Seht ihr den Mond dort
stehen? -
Er ist nur halb zu sehen
Und ist doch rund und
schön!
So sind wohl manche Sa-
chen,
Die wir getrost belachen,
Weil unsre Augen sie nicht
sehn.

3. Rigardu nun la
lunon,
Vi vidas nur duon-
non,
Sed tamen ronda
ĝi.
Ni ofte ion ridas,
Ĉar ni ne klare vi-
das,
Ke ĉie regas har-
moni'.

3. La luno nur duone
Prezentas sin impone;
ĝi tamen estas sfer':
Facile ni priridas
aferon, se ni vidas
nur parton de la plena
ver'.

3. Jen luno sur ĉielo
en brila ronda belo
duon-videbla nur.²
Ĉar multon ni ne vi-
das,
ni ofte ĝin priridas,
malsaĝe juĝas kun
plezur'.

...

...

...

...

²S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luftgespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.	4.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraĵ; ne multon scias ni. Ni teksas iluziojn kaj serĉas multajn scio- jn kaj devoĵiĝas pli kaj pli.	4.
4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglich's trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!	5.	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl-animaj, infane Dio-timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.
5. Wollst endlich sonder Grämen Aus dieser Welt uns neh- men Durch einen sanften Tod! Und, wenn du uns genom- men, Laß uns in Himmel kom- men, Du unser Herr und unser Gott!	6.	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda morto for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la celo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6.
6. So legt euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nieder; Kalt ist der Abendhauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kranken Nach- bar auch!	7. Ekkuŝu nun, gef- ratoj, De bona Di' ŝirmataj Kun tuta la ho- mar'. Kar-Dio ne nin pu- nu, Trankvilan dor- mon donu Kaj al malsana la najbar'!	7. Gefratoj, nun ek- kuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dormu pace ni kaj malsana la naj- bar'.	7. Ĉe l'fino de la ta- go kuŝigu vin sen pla- go, silentas la anim'. Ne punu nian faron, sed nin kaj la najba- ron dormigu, Dio, nun sem tim'.
...

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21).

Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)

La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: <http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html>. Tie estas aŭdebla la melodio. La muziknotoj troviĝas en <http://www.liederprojekt.org/lied27783.html>.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.

Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)

Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en “Esperanto aktuell”, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj “Flavaj paĝoj”, sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de “Esperanto aktuell”,

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 – †2004-04-02).

Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)

Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto “Mia kantaro I”, dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.

Traduko de la Germana poemo “Abendlied” de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 – †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 – †2003-11-25).

Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)

Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.